14.06.2022 г. / 01:40:03

Вяра

ДУХОВНИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ И МАСОНСКАТА ПРИНАДЛЕЖНОСТ НА РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА III-ТА ЧАСТ

„НА ЕДИН ОТ СЪБОРИТЕ ТОЙ („МИТРОПОЛИТ“ АНТОНИЙ ХРАПОВИЦКИ) ДОКАЗВАЛ ПЪЛНАТА ДОПУСТИМОСТ ЗА ХРИСТИЯНИНА И ЗА ЙЕРАРХА ДА БЪДАТ ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКА ЛОЖА ДО 18-ТА СТЕПЕН НА МАСОНСТВОТО!“

1932.11.16/29
Архиепископ Феофан. 47)

КАКТО ПИШЕ САМИЯ ЕПИФАНИЙ: „ПОСЛЕДНИЯ ПУНКТ ОТ ТОВА ПИСМО (ЦИТИРАНИЯ ОТ НАС – Б.Р.) СЕ ЯВЯВА НЕ САМО НАЙ-ВАЖНИЯ, НО И ДАВА ОБЯСНЕНИЯ ЗА ВСИЧКИ ПРЕДИ ТОВА ОПИСАНИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ. А СМИСЪЛА МУ Е ЯСЕН: ИЛИ САМ МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ Е МАСОН, ИЛИ ДОРИ И ДА НЕ Е, ТО ТОЙ ДАВА БЛАГОСЛОВЕНИЕ НА МИРЯНИ, А ДАЖЕ И НА ЙЕРАРСИ ДА СТАНАТ ЧАСТ ОТ МАСОНСКА ОРГАНИЗАЦИЯ! УЖАСНО, СМЪРТОНОСНО „БЛАГОСЛОВЕНИЕ“, ДАДЕНО ОТ САМАТА ГЛАВА НА РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА!..

Сергей Страгородски и Антоний Храповицки, заедно, един до друг и в ереста

ОТТУК СЛЕДВА И РАЗЛАГАЩОТО ДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ЦЯЛОТО ТЯЛО НА ТАЗИ ЦЪРКВА. И ТОГАВА Е ЯСНО, ЗАЩО... МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ Е ИМАЛ ОБЩЕНИЕ С МИТРОПОЛИТ СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ – СПОМЕНАХМЕ ВЕЧЕ И ЗА ОБЩИТЕ ИМ ЕРЕТИЧЕСКИ УЧЕНИЯ – Б.Р.), ЗАЩО НЕЕДНОКРАТНО ДАВА „БЛАГОСЛОВЕНИЯ“ НА ОСЪДЕНАТА ОТ СЪБОРИ ОРГАНИЗАЦИЯ YMCA (Young Men's Christian Association), ЗАЩО ЧЕТЕ ЛЕКЦИИ В СУБСИДИРАНИЯ ОТ ТАЗИ ОРГАНИЗАЦИЯ БОГОСЛОВСКИ ИНСТИТУТ В ПАРИЖ“ 48).

СЛЕДОВАТЕЛНО НЕ СА БЕЗПОЧВЕНИ ОБВИНЕНИЯТА КЪМ ЦЯЛ СПИСЪК ОТ АРХИЕРЕИ НА РПЗЦ ЗА ТОВА, ЧЕ ТЕ СЕ ЯВЯВАТ ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКИ ЛОЖИ. ТАКА НАПРИМЕР В ПРИНАДЛЕЖНОСТ КЪМ ЛОЖАТА „ЛАФАЙЕТ АСТРЕА“ СЕ ОБВИНЯВА САМИЯ „МИТРОПОЛИТ“ АНТОНИЙ (ХРАПОВИЦКИ) 49), ПРОТОПРЕСВ. ГРИГОРИЙ ГРАББЕ (ВПОСЛЕДСТВИЕ ЕПИСКОП ГРИГОРИЙ) 50) (*ГРАББЕ БЕШЕ НЕ ПРОСТО МАСОН, НО АГЕНТ НА ЦРУ (ЗАЕДНО СЪС СИНА СИ АРХИМ. АНТОНИЙ ГРАББЕ). ИЗОБЩО АКТИВНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО НА РПЗЦ И*

ПЪРВОЙЕРАРСИТЕ Ѝ С ЦРУ НА ВЪЛНА АНТИБОЛШЕВИЗЪМ Е ТЕМА НА ОТДЕЛЕН РАЗГОВОР, И Е ФАКТ ОБЩОИЗВЕСТЕН - Епифаний (Чернов), схим. Проникновение обновленчества в “Русскую Православную Церковь Заграницей”. Машинопись. 1983, с. 5.). В ЧЛЕНСТВО В МАСОНСКА ЛОЖА Е ОБВИНЕН И ДРУГ ПЪРВОЙЕРАРХ НА РПЗЦ – ВИТАЛИЙ (УСТИНОВ) 51)

Очевидно тази ложа (Лафайет Астреа) е била традиционна за встъпване в масонството на йерарси и клирици от РПЗЦ.

Интересен е и следващия знаменателен детайл: В 1924 г. на епископа от Руската задгранична църква Тихон (Ляшенко) му било направено предложение за встъпване в споменатата ложа, при което вербовчика го убеждавал, че „НЕГОВАТА ЛОЖА СЕ СЪСТОИ САМО ОТ ХРИСТИЯНИ МОНАРХИСТИ... ИМА ХОРА С ВИСОКО ЙЕРАРХИЧЕСКО ПОЛОЖЕНИЕ. КЛЕТВА ОТ ВАС НЕ СЕ ИСКА, САМО НЕ ТРЯБВА ДА СЕ БОРИТЕ С НАС“.

ЗА ТОЗИ ИНЦИДЕНТ ЕПИСКОП ТИХОН СЪОБЩИЛ НА СЪБОР НА АРХИЕРЕИТЕ НА РПЗЦ, ПРЕДЛАГАЙКИ ВСЕКИ ОТ ТЯХ ДА НАПИШЕ КЛЕТВЕНО ЗАЯВЛЕНИЕ, ЧЕ НЕ СЕ ЯВЯВА ЧЛЕН НА МАСОНСКА ЛОЖА. АРХИЕРЕИТЕ НА РПЗЦ ОТКАЗВАТ И ОТКЛОНЯВАТ ТОВА ИЗИСКВАНЕ С МОТИВА, ЧЕ ТО БИЛО УНИЗИТЕЛНО ЗА ТЯХ И ОСКЪРБЯВА ДОСТОЙНСТВОТО ИМ 52).

ТОВА Е МНОГО ВАЖЕН МОМЕНТ, УТОЧНЯВАЩ ДУХОВНОТО СЪСТОЯНИЕ И ПРИНАДЛЕЖНОСТ НЕ САМО НА РПЗЦ, НО НА ВСИЧКИ ЦЪРКВИ, КОИТО СА БИЛИ ИЛИ СА В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С НЕЯ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ПОВЕЧЕТО СТАРОСТИЛНИ ГРЪЦКИ СИНОДИ, В ТОВА ЧИСЛО И НА МАТЕЕВИЯ.

ВПЕЧАТЛЕНИЕ ПРАВИ, ЧЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО КЪМ ЕП. ТИХОН (ЛЯШЕНКО) Е НАПРАВЕНО ОЩЕ В ПЪРВИТЕ ГОДИНИ СЛЕД СФОРМИРАНЕТО НА ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА (САМО ОКОЛО ТРИ ГОДИНИ СЛЕД ДОКУМЕНТА, ИЗДАДЕН ОТ МЕСТОПАЗИТЕЛЯ НА КОНСТАНТИНОПОЛСКИЯ ПАТРИАРШЕСКИ ПРЕСТОЛ). КАКТО

ВИЖДАМЕ, ОЩЕ В ТЕЗИ ПЪРВИ ГОДИНИ ЦЕЛИЯ АРХИЕРЕЙСКИ СЪБОР ОТКАЗВА ДА ПОДПИШЕ ДЕКЛАРАЦИЯ, ЧЕ НЕ Е ЧЛЕН НА МАСОНСКИЯ САТАНИНСКИ КУЛТ. ТОВА ИНТЕРЕСНО КОРЕСПОНДИРА С ИЗДАДЕНОТО ПРЕДИ ТОВА ОБРЪЩЕНИЕ НА СИНОДА НА РУСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА, С КОЕТО ТОЙ ПРИЕМА И „УЗАКОНЯВА“ МАСОНСКАТА РЕВОЛЮЦИОННА ВЛАСТ В РУСИЯ, НАРУШАВАЙКИ ПРАВОСЛАВНИЯ ДОГМАТ ЗА САМОДЪРЖАВНАТА ЦАРСКА ВЛАСТ:

„*ИЗВЪРШИ СЕ ВОЛЯТА БОЖИЯ. РУСИЯ СТЪПИ НА ПЪТЯ НА НОВ ДЪРЖАВЕН ЖИВОТ. ДА БЛАГОСЛОВИ ГОСПОД НАШАТА ВЕЛИКА РОДИНА С ЩАСТИЕ И СЛАВА НА НЕЙНИЯ НОВ ПЪТ*!“

(Обращение Священного Синода ко всем чадам Православной Российской Церкви по поводу отречения Императора Николая II и отказа Великого Князя Михаила воспринять власть до решения Учредительного Собрания. 1917 г.).

КАКТО СЕ ВИЖДА, ТОЗИ ДОКУМЕНТ Е ИЗДАДЕН ВЪВ ВРЪЗКА С БЕЗЗАКОННОТО ОТРИЧАНЕ ОТ ВЛАСТТА, В ПОЛЗА НА ЮДОМАСОНИТЕ РЕВОЛЮЦИОНЕРИ, НА ЧЛЕНА НА ВИСШОТО БРИТАНСКО РИЦАРСКО МАСОНСКО ОБЩЕСТВО „ОРДЕН НА ЖАРТИЕРА“, ВЛАДЕТЕЛЯ ОТ ИЛЮМИНАТСКИЯ РОД САКС КОБУРГ ГОТА, РУСКИ МПЕРАТОР, А СЪЩО И АНГЛИЙСКИ АДМИРАЛ И МАРШАЛ НИКОЛАЙ II.

ЗА ПОДРОБНОСТИ: ИМЕНАТА И ЛИЦАТА НА ПРЕДАТЕЛИТЕ НА ХРИСТА СПАСИТЕЛЯ

''СВЯТ'' ЛИ Е РУСКИЯТ ЦАР НИКОЛАЙ II

ТУК СЪВСЕМ ЯСНО ЛИЧИ ЕДИН ДОБРЕ ПОДГОТВЕН И ОСЪЩЕСТВЕН УДАР СРЕЩУ ПРАВОСЛАВИЕТО ОТ СТРАНА НА ИУДОМАСОНСКИТЕ ЛОЖИ И ТЕХНИТЕ АГЕНТИ В

ЦЪРКВИТЕ И ВЛАСТТА.

ОЩЕ ПО-ИНТЕРЕСНО СТАВА, КОГАТО СЕ ВИДИ КАКВО СЕ СЛУЧВА В ЦАРИГРАД И В КОНСТАНТИНОПОЛСКАТА ПАТРИАРШИЯ В СЪЩИТЕ ГОДИНИ И ПАРАЛЕЛНО С ПОГРОМИТЕ В РУСИЯ И ОТСТЪПЛЕНИЯТА НА РПЗЦ.

Вече писахме за това, че същия този местопазител на константинополския патриаршески престол, митрополит Доротей Бруски, който е дал КАНОНИЧЕСКОТО ПРИЗНАВАНЕ НА ЙЕРАРХИЯТА НА РПЗЦ НА 2-РИ ДЕКЕМВРИ 1920 Г. и е предоставил правото на руските задгранични епископи да образуват на територията на Константинополския патриархат самостоятелна Епитропия (Управление), ИМЕННО ТОЙ, ТОЧНО В ТАЗИ ПРЕЛОМНА ЗА СВЕТОВНАТА ПОЛИТИКА И ЗА ПРАВОСЛАВИЕТО 1920 Г., ИЗДАВА ПАГУБНАТА ЕНЦИКЛИКА „КЪМ ХРИСТОВИТЕ ЦЪРКВИ, КЪДЕТО И ДА СЕ НАМИРАТ“, В КОЯТО ЗА ЕРЕТИЦИТЕ КАТОЛИЦИ И ПРОТЕСТАНТИ Е НАПИСАНО, ЧЕ СА „РОДНИ И БЛИЗКИ В ХРИСТА, СЪНАСЛЕДНИЦИ И СЪПРИЧАСТНИЦИ НА ОБЕТОВАНИЯТА БОЖИИ (Еф. 3:6)“ (Цит. по: Православие и экуменизм. Документы и материалы 1902-1997. М.1998, с. 70.). Дори се предлага да се основе „Общество на Църквите“. **Като първа стъпка към сближаване енцикликата предлага „приемането на единен календар за едновременно празнуване на големите християнски празници“** (цит. по Oi empneustai kai protergatai tes kainotomias: «Oi dyo outoi Loutheroi tes Orthodoxou Ekklesias» – OEM, t. II, 1989, X-XII, teuhos 17, sel. 74, adn 17.)

След завършека на Първата световна война Гърция е страна победителка. Партията на Венизелос усилено се стреми към възраждане на Византийската империя със столица Константинопол. Съюзническата окупация на града (от 13.11.1918 до 04.10.1923) сякаш приближавала сбъдването на

този блян. Патриаршията започва да се обръща по разните граждански дела към английските окупационни власти. В качеството си на местопазител митрополит Доротей посещава през 1920 г. страните от Западна Европа, включително и Англия, за да настройва управляващите кръгове в полза на Гърция. Той дори излиза с обръщение към Великите сили за унищожаване на турската държава. Национално-политическите интереси на константинополските йерарси, надеждата им да получат помощ от Антантата срещу Турция, ширещият се християнски либерализъм, бързо развилото се в следвоенните години икуменическо движение, ПРЯКАТА НАМЕСА НА ПОЛИТИЦИ И ЙЕРАРСИ МАСОНИ, ПРИСЪСТВИЕТО НА АНГЛИЙСКИ ДИПЛОМАТИ, ВИСШИ ВОЕННИ И РАЗУЗНАВАНЕ, КОИТО СА ЧЛЕНОВЕ НА ВЕЛИКАТА ОБЕДИНЕНА МАСОНСКА ЛОЖА НА АНГЛИЯ И ВЛАДЕЯТ ПЪЛНАТА ВЛАСТ В ОКУПИРАНИЯ ОТ ТЯХ ГРАД — това са основните фактори, които тласват Константинополския престол към идеите на икуменизма и към активно сътрудничество със западните икуменически организации. В съответствие с енцикликата от януари 1920 г. Цариградската патриаршия влиза в официално сътрудничество с представители на икуменическото движение и през август 1920 г. участвува в предварителната конференция по въпросите на „Вяра и устройство“ в Женева.

Около година по-късно новоизбраният Цариградски патриарх Мелетий IV (1921- 1923), в словото си при интронизацията подчертава: „Поставям се в служба на Църквата от първия неин престол за развитие на отношения на колкото е възможно по-тясна дружба с неправославните християнски църкви на Изтока и Запада, за придвижване делото на обединението между едните и другите“ (Oi empneustai kai protergatai... sel. 74, adn. 17).

Същото икуменическо кредо изповядва в своето интронизацинно слово приятелят и съидейникът на Мелетий

IV — Атинският архиепископ Хризостом (1923-1938), който през 1924 г. въвежда новия календар в Еладската църква: „ ...За такова сътрудничество (с инославните — б.р.) няма нужда от предпоставки или... от догматическо единство, защото единството на християнската любов е достатъчно.“ (Mpatistatou, D. Anatyposis., Epimeleia, Eisagoge: Praktika kai Apophaseis tou en Konstantinoupolei Panorthodoxou Synedriou 10.5.-8.6.1923, Athenai, 1982, sel. d.)

В злополучния избор на Мелетий за патриарх се намесват политическите МАСОНСКИ кръгове около Венизелос, а също и **АНГЛИКАНСКАТА ЦЪРКВА, КОЯТО СЕ ЯВЯВА ВИСШ ИУДОМАСОНСКИ ОРГАН (ЗА ПОДРОБНОСТИ:** Допълнение към ''СЪЩНОСТТА И ЦЕЛТА НА ЮДОМАСОНСКАТА ОКУЛТНА САТАНИНСКА РЕЛИГИЯ''**).** (Mpatistatou, D., op. cit. p. 4).

Ето какво разказва за този избор митрополитът на Константинополския патриаршески Синод Герман Каравангелис: „През 1921 г. избирането ми за Вселенски Константинополски патриарх беше сигурно. От 17 гласа... 16 бяха за мене. Тогава един мой приятел мирянин ми предложи 10000 лири и повече, за да се откажа в полза на Мелетий Метаксакис. Естествено отхвърлих предложението му с негодувание и отвращение. Ненадейно обаче в нощта преди избора ме посети у дома тричленна делегация на „Национална отбрана“ и горещо ме помоли да оттегля кандидатурата си в полза на Мелетий Метаксакис. Членовете на делегацията казаха, че той би внесъл за нуждите на Патриаршията 100 000 долара и понеже имал най-приятелски отношения с протестантските епископи в Англия и Америка, шял да бъде полезен за националната кауза. Затова националните интереси налагали за патриарх да бъде избран Мелетий Метаксакис. Без друго такова било желанието на Елефтерий Венизелос. Върху това предложение мислих цяла нощ —

продължава митрополит Герман. — В Патриаршията цареше стопански хаос. Атинското правителство бе престанало да изпраща субсидии, а други приходи нямаше. Патриаршеските чиновници трябваше да изплащат заплати за девет месеца, благотворителните учреждения на Патриаршията бяха изправени пред стопански затруднения. Поради това и заради народното благо — както си мислел заблудения йерарх — приех предложението…“ (цит. по Delembase, A. D., op. cit. p. 662). И така, на следващия ден, 25 .XI.1921 г., за обща изненада за Константинополски патриарх е избран Мелетий Метаксакис. През 1922 г. под негово давление Константинополската църква признава действителност на англиканската йерархия. През 1923 г. той свиква „Всеправославния конгрес“ (10 май — 8 юни). **Конгресът в Цариград отваря пътя за промяната на светоотеческия еортологий (църковния календар) и дава силен тласък за нахлуване на модернизма в Православната Църква.** Константинополският конгрес успява да разкъса литургичното и календарно единство сред поместните църкви и възниква печално разединение както в богослужебно-празничната практика на отделните поместни Църкви, така и между членовете на Църквите, официално възприели това противоканонично нововъведение.

Съпоставителна илюстрация на обновленческите тенденции са съборът на основаната в Русия през 1922 г. „Жива църква“ и „Всеправославният“ конгрес в Цариград, състояли се почти по едно и също време (май — юни 1923 г.). Двата форума постановяват промяна на църковния календар, допускат втори брак за духовните лица, издават и други постановления и обсъждат реформи в духа на един немислим само преди броени години религиозен либерализъм.

На 1 юни негодуващи срещу патриарха-новатор духовници и

миряни се събират на митинг, който прераства в нападение срещу Патриаршията с цел Мелетий да бъде низвергнат и прогонен от Константинопол. На 1.V11.1923 . под предлог на заболяване и нужда от лечение Мелетий Метаксакис напуска Константинопол, а на 20.IX.1923 г. под натиска на гръцкото правителство и при посредничеството на Атинския архиепископ Хризостом той подава оставката си от Константинополския патриаршески престол.

През 1926 г. Мелетий е избран като втори кандидат за овдовелия Александрийски престол. Пръв избраник е Нубийският митрополит Николай. Съгласно практиката следвало първият кандидат да бъде провъзгласен за патриарх. Макар и с цяла година закъснение египетските власти утвърждават „избора“ на Мелетий (20.V.1926).

С цената на „недоволство и разцепления“ той прокарва новия календар в диоцеза на Александрийската патриаршия. (вж. Църковен вестник, бр. 13, С. 1929, с. 152/2.). Още като Цариградски патриарх Мелетий установява връзки с руските обновленци. В Посланието на обновленческия Синод до Мелетий по случай избирането му за Александрийски патриарх между другото се казва: „Свещеният Синод със сърдечна признателност си спомня за моралната подкрепа, която бе оказана от Ваше Блаженство на Константинополски патриарх, на Свещения Синод чрез встъпването в каноническо общение с него като единствен законен управителен орган на Руската Православна Църква''. (цит. по Буевский, пос. стат., с. 36.)

През 1930 г. начело на църковна делегация Мелетий Метаксакис взема участие в Ламбетската конференция (Така се нарича съборът на всички „епископи“ на Англиканската „църква“, който се свиква в резиденцията на Кентърберийския архиепископ и примас на цяла Англия веднъж на 10 години.

На Ламбетските конференции се обсъждат и се взимат решения по въпроси из областта на вероучението, нравствеността, църковното устройство и практика, между църковните отношения и т. н.) и преговаря за „обединението“ на англиканите с Православната Църква.

След всички тези данни от биографията на Мелетий едва ли би предизвикал учудване фактът, че ТОЙ Е БИЛ МАСОН. Непосредствсно след избирането му за Китийски митрополит, Мелетий приема масонско посвещение в Константинопол и става член на масонската ложа Хармония, както съобщава това по случай смъртта му масонското списание *Pythagore-Equerre* (т.IV, ч.7-8, 1935 г.). (цит. по Троицкий, С., пос. стат., с. 37.).

Мелетий е записан в Константинополската ложа „Хармония“ под № 44. Масонско посвещение приема през 1909 г. По този повод Зевурдакис изтъква: „Помня с каква гордост и радост всички братя говореха за посвещението на избрания тогава Мелетий в нашата ложа. (ibidem. p.152.) **След посвещението си** — отбелязва Зервудакис — **брат Мелетий разгръщаше масонска дейност навсякъде, където се намираше по време на бурния си живот**. (ibidem. p.151.) „**Малцина са тези** — пише в заключение гръцкият масон, — **които като брат Мелетий приеха масонството и го направиха свой жизнен опит**. И беше истинска загуба, че толкова скоро той бе призован... във вечността...“ (ibidem. p.152.).

ТУК ЩЕ ВМЕТНА И НЯКОИ ЕЛЕМЕНТИ ОТ МОЯ ЛИЧЕН ОПИТ В БЪЛГАРИЯ, ПРИ ОБЩЕНИЕТО МИ С БЪЛГАРСКАТА „ПРАВОСЛАВНА“ ЦЪРКВА, БЪЛГАРСКАТА „ПРАВОСЛАВНА“ СТАРОСТИЛНА ЦЪРКВА НА „МИТРОПОЛИТ“ ФОТИЙ, МАТЕЕВИЯ СИНОД С ПРЕДСТАВИТЕЛ „ОТЕЦ“ СТЕФАН СТЕФАНОВ, КОПИЛОВСКИЯ МАНАСТИР С „АРХИМАНДРИТ“ КАСИАН (АНГЕЛОВ), КОЙТО ДНЕС Е С ОТДЕЛИЛАТА СЕ ОТ РПЗЦ РУСКА

ПРАВОСЛАВНА АВТОНОМНА ЦЪРКВА.

Ето някои показателни примери и за българската масонска църковна действителност - На първите две снимки е показано как през <u>юли 2009</u> г. в храма „Св. Димитър", Доростолска епархия, са били извършени масонски „рицарски ръкоположения" от синодалния служител архим. Дионисий, известен със съслуженията си с тамплиери, масони и римокатолици, при молитвеното участие на представители на т. нар. „рицари на Асизи", на униатския „архимандрит" Георги Елдъров и на "православния" свещеник Добри Чаков. След това на тези двама масонски "герои" Дионисий и Чаков започва да се обръща внимание от най-висши църковни инстанции. *В медията на Българската Патриаршия е записано: „Уважаеми читатели на Официалния сайт на БПЦ-БП, на 28 ноември 2014 г. Св. Синод реши началникът на синодалния отдел "Богослужебен"* ***<u>Негово Високопреподобие архимандрит Дионисий (Мишев) да бъде ръкоположен в епископски сан и назначен за втори викарий на Софийския митрополит</u>****. Ръкоположението на наречения за Стобийски епископ архим. Дионисий е определено да се състои на 21 декември 2014 г. На 01 юли 2011 г. архимандрит Дионисий по благословение на патриарх Максим и решение на Св. Синод е назначен на длъжността „Началник отдел „Богослужебен" при Св. Синод. На 27 май 2014 г. по време на мирната визита на Българския патриарх Неофит в диоцеза на Руската православна църква е отличен от Московския и на цяла Русия патриарх Кирил с орден „Св. преп. Сергий Радонежски" III-та степен." <u>***Явно става въпрос за специално отношение към масона от страна на различни патриарси***</u>*! Третата снимка е правена след като другия водещ български иудомасон, митрополит Антоний, отличи споменатия отец Добри Чаков с протопрезвитерство. По принцип в Църквата това най-високо отличие за свещениците от бялото духовенство се дава само и единствено на клирици, които са преподаватели, признати и отличени с известни научни трудове професори, доценти, доктори и извършващи активна преподавателска дейност. С такива дейности Чаков не е известен, но е колега на Антоний в масонските ложи. На последната снимка е дадено как въпросния Антоний въвежда в храм Александър Невски, кръсти се и се моли с един от патроните на световното рицарско иудомасонство, йезуита илюминат папа Франциск*

КОГАТО ЗАПИТАХ „ОТЕЦА" СИ В Б"ПЦ" ОТНОСНО МНОЖЕСТВОТО ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА МАСОНСКИ РИТУАЛИ И РЪКОПОЛАГАНИЯ, ОСЪЩЕСТВЯВАНИ В ТЕХНИТЕ ЦЪРКВИ, ЗА „ОСВЕЩАВАНЕТО" НА ТАМПЛИЕРСКИ СЪБОРИ, „БЛАГОСЛАВЯНЕТО" НА МАСОНСКИ БЛАГОТВОРИТЕЛНИ АКЦИИ И КУРБАНИ И ДРУГИ ПОДОБНИ, ВСИЧКИ ТЕ ИЗВЪРШЕНИ ОТ ТЕХНИ „ЕПИСКОПИ И СВЕЩЕНИЦИ"; ЗА ОФИЦИАЛНОТО ЧЛЕНСТВО В МАСОНСКИ ЛОЖИ НА БЪЛГАРСКИ ЕПИСКОПИ И ДРУГ КЛИР; ЗА РИТУАЛИ ПО „ПОСВЕЩАВАНЕ" НА МАСОНСКИ АРХОНТИ И ЗА МНОГО ДРУГИ БЕЗЗАКОНИЯ, ТОЙ МИ ОТГОВОРИ, ЧЕ НЕ Е НАША РАБОТА ДА СЕ МЕСИМ В ДЕЛАТА НА ЦЪРКВАТА И ДА СЪДИМ. ПОДОБНА БЕШЕ РЕАКЦИЯТА НА „ОТЕЦА" МИ В Б"П"СЦ, КОГАТО ГО ЗАПИТАХ ЗА ПРИЗНАВАНЕТО НА ЙЕРАРХИЯТА И ТАЙНСТВАТА НА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЦЪРКВИ. МОНАСИТЕ ОТ КОПИЛОВСКИЯ МАНАСТИР МИ КАЗАХА, ЧЕ „АРХИМАНДРИТА" КАСИАН Е ПРЕПИСАЛ ЧАСТ ОТ СОБСТВЕНОСТТА НА МАНАСТИРА ИМ НА ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКАТА ГРУПА РОТЪРИ КЛУБ. САМИЯ КАСИАН МИ СПОДЕЛИ, ЧЕ Е МНОГО БОГАТ ЧОВЕК, КОЙТО ИМА ВРЪЗКИ С

ВЛИЯТЕЛНИ ХОРА. ПОДОБЕН БОГАТАШ Е И „ОТЕЦА“ МАТЕИТ СТЕФАН, С ЦЪРКВА В ПЛОВДИВСКИЯ КВАРТАЛ МАРКОВО. ЗА НЕГОВАТА ОСОБЕНА РЕАКЦИЯ НА МОИ СТАТИИ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО И ИКУМЕНИЗМА МИ НАПОМНИ СПОМЕНАТОТО ПО-ГОРЕ УСЛОВИЕ, ПОСТАВЕНО ОТ МАСОНИТЕ НА ВЕРБУВАНИЯ ОТ ТЯХ ДУХОВНИК: „САМО НЕ ТРЯБВА ДА СЕ БОРИТЕ С НАС“! СТЕФАН СТЕФАНОВ НЯКОЛКО ПЪТИ МИ ПРАВИ БЕЛЕЖКИ ДА НЕ ПИША ПОВЕЧЕ ПОДОБНИ МАТЕРИАЛИ, КАТО ЕДИНИЯ ПЪТ ИЗТЪКНА АРГУМЕНТ, ЧЕ ПО ТОЗИ НАЧИН НЕ МОЖЕМ ДА ГИ ПРИВЛЕЧЕМ КЪМ „ИСТИНАТА“. АЗ МУ КАЗАХ, ЧЕ ТОЙ ПРОТИВОРЕЧИ НА СВЕТОТО ПРЕДАНИЕ, ЗАЩОТО ТО НИ КАЗВА ДА ИЗОБЛИЧАВАМЕ ПАГУБНИТЕ ЗАБЛУДИ И ТАКА ДА ВРАЗУМЯВАМЕ ИЗПАДНАЛИТЕ В ТЯХ! В ПРЕДХОДНИ МАТЕРИАЛИ ВЕЧЕ ПИСАХ, ЧЕ ВСИЧКИ ОСТАВЕНИ ДА РАБОТЯТ ОТ МАСОНСКИТЕ ВЛАСТИ ПО СВЕТА И ОФИЦИАЛНО РЕГИСТРИРАНИ ОТ ТЯХ СИНОДИ СА СВЪРЗАНИ С МАСОНСТВОТО И ПРЕДВИЖВАНАТА ОТ НЕГО АНТИХРИСТОВА ИКУМЕНИЧЕСКА РЕЛИГИЯ. ЗАТОВА И СТЕФАН СТЕФАНОВ И ОСТАНАЛИТЕ ПСЕВДОПРАВОСЛАВНИ КЛИРИЦИ, ЦЪРКВИ И СИНОДИ ОТКАЗВАТ ДА АНАТЕМОСВАТ В ОФИЦИАЛЕН, ПОДПИСАН ОТ ТЯХ ДОКУМЕНТ И МАСОНСТВОТО И ИКУМЕНИЗМА – ПО СЪЩАТА ПРИЧИНА, ПО КОЯТО ЙЕРАРСИТЕ ОТ АРХИЕРЕЙСКИЯ СИНОД НА РПЗЦ ОТКАЗВАТ ДА ПОДПИШАТ КЛЕТВЕНО ЗАЯВЛЕНИЕ, ЧЕ НЕ СА ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКИ ЛОЖИ! ТАКАВА ДЕКЛАРАЦИЯ ЩЕ ОТКАЖАТ ДА ПОДПИШАТ И МНОГО ОТ КЛИРА И ЙЕРАРСИТЕ НА МАТЕИТИТЕ, НА ДРУГИТЕ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ СИНОДИ, КАКТО И НА „ОФИЦИАЛНИТЕ“ ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ ПО СВЕТА!!!

АРГУМЕНТИТЕ, КОИТО СТАРОСТИЛНИТЕ ИКУМЕНИСТИ ИЗТЪКВАТ, ЗА ДА НЕ АНАТЕМОСАТ ИКУМЕНИЗМА И МАСОНСТВОТО СА РАЗЛИЧНИ. КАКТО ВИДЯХМЕ КИПРИАНОВИЯ ГРЪЦКИ СИНОД НА ПРОТИВОСТОЯЩИТЕ И СВЪРЗАНИТЕ С НЕГО ЧАСТ ОТ РПЗЦ (НЕВЛЯЗЛА В МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ),

ГРЪЦКИТЕ ФЛОРИНЕИ, НАШАТА БЪЛГАРСКА „ПРАВОСЛАВНА“ СТАРОСТИЛНА ЦЪРКВА И ПОВЕЧЕТО ПОДОБНИ КОНТРОЛИРАНИ „АЛТЕРНАТИВИ“ НА ОФИЦИАЛНОТО ИКУМЕНИЧЕСКО ЛЪЖЕПРАВОСЛАВИЕ КАЗВАТ, ЧЕ ТРЯБВАЛО ДА СЕ СВИКВА НОВ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР. МАТЕИТИТЕ ГОВОРЯТ ЗА НЯКАКВА „СХИЗМА НА НОВОСТИЛИЕТО“, ЗА ТОВА, ЧЕ НЯМАЛО КАКВО ДА СЕ ОСЪДИ В ИКУМЕНИЗМА, ЗАЩОТО ТАМ НЯМАЛО СЛУЖЕНИЕ И БОГОСЛОВИЕ И ДРУГИ ПОДОБНИ ЕРЕТИЧЕСКИ БРЪТВЕЖИ!

ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ПОКАЗАТЕЛНИ И ОБОБЩАВАЩИ ИЗОБЩО ЗА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ МЕЖДУЦЪРКОВНИ МРЕЖИ, В КОИТО СЕ НАМИРАТ ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ „ПРАВОСЛАВНИ“ ЦЪРКВИ (ВКЛ. И НАШАТА БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ) СА ДУМИТЕ НА АРХИЕПИСКОПА НА РПЗЦ АВЕРКИЙ, ИЗКАЗАНИ НЯКОГА В МИНАЛОТО И ВАЛИДНИ ВСЕ ОЩЕ ДНЕС ЗА НЯКОИ МАЛОБРОЙНИ ОБЩИНИ НА ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА, НЕПОГЪЛНАТИ ОТ МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ: „НИЕ ПОДЧЕРТАВАМЕ, ЧЕ НЕ ПРИЗНАВАМЕ МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХ АЛЕКСИЙ, А В СЪЩОТО ВРЕМЕ ВСИЧКИ ПАТРИАРСИ ГО ПРИЗНАВАТ. НИЕ ГОВОРИМ ЗА ОБЩЕНИЕ С ТЕЗИ ПАТРИАРСИ И, ПО ТОЗИ НАЧИН, ПАРАДОКСАЛНО СЕ ОКАЗВАМЕ В ОБЩЕНИЕ С МОСКОВСКАТА ПАТРИАРШИЯ. ПОЛУЧАВА СЕ ОМАГЬОСАН КРЪГ“. !!! (53)

ЕТО КАК ТОВА МОЖЕ ДА СЕ ОТНЕСЕ НАПРИМЕР КЪМ НАШАТА БЪЛГАРСКА „ПЦ“ – ТЯ УЖ НЕ ПРИЗНАВА РЕШЕНИЯТА НА КРИТСКИЯ СЪБОР, ИЗЛЯЗЛА Е ОТ ССЦ, А В СЪЩОТО ВРЕМЕ Е В ЛИТУРГИЙНО ОБЩЕНИЕ С ВСИЧКИ ИКУМЕНИЧЕСКИ ПАТРИАРСИ, КОИТО УЧАСТВАХА НА СЪБОРА, ПРИЕХА РЕШЕНИЯТА МУ, УЧАСТВАТ В ССЦ И СТРОЯТ НОВИЯ АНТИХРИСТОВ СВЕТОВЕН РЕД.

ОМАГЬОСАН КРЪГ, КОЙТО СЕ РАЗБИВА САМО С ИСТИНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ И ИЗЛИЗАНЕ ОТ ОБЩЕНИЕ С ВСЯКА ИКУМЕНИЧЕСКА ЙЕРАРХИЯ!

ДНЕС ПО-ГОЛЯМАТА ЧАСТ ОТ РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА ОТНОВО Е ЧЛЕН НА ВИСШАТА ЕРЕТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ НАРЕЧЕНА СВЕТОВЕН СЪВЕТ НА ЦЪРКВИТЕ, ЗАЩОТО ВЕЧЕ Е ЧАСТ ОТ МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ, СЛЕД ПОДПИСВАНЕ НА „АКТ ЗА КАНОНИЧЕСКО ОБЩЕНИЕ“ НА 17 МАЙ 2007 Г. (54)

КАКТО Е ЯВНО ОТ НАПИСАНОТО ДО ТУК В ТАЗИ И В МНОЖЕСТВО ДРУГИ СТАТИИ, РПЗЦ, ВСИЧКИ ОБЩУВАЛИ И ОБЩУВАЩИ С НЕЯ, ВСИЧКИ ВИДОВЕ „ОФИЦИАЛНИ“ ПОМЕСТНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ И ДРУГИ „АЛТЕРНАТИВНИ“ СТАРОСТИЛНИ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ И СИНОДИ, КОИТО СА РЕГИСТРИРАНИ И ОСТАВЕНИ ДА РАЗВИВАТ ДЕЙНОСТ ОТ МАСОНСКИТЕ ВЛАСТИ ПО СВЕТА, СЕ ЯВЯВАТ ЕРЕТИЧЕСКИ БЕЗБЛАГОДАТНИ ЛЪЖЕЦЪРКВИ, КОИТО ИЗПОВЯДВАТ ЕДИН ОТ ГЛАВНИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ ДОГМАТИ НА ИКУМЕНИЗМА – „ТЕОРИЯТА НА КЛОНКИТЕ“.

СПАСЕНИЕТО ЗА ДУШАТА Е ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ОБЩЕНИЕ С ТЯХ И С ВСИЧКИ ХОРА, КОИТО ПРИНАДЛЕЖАТ КЪМ ТЯХ ИЛИ КЪМ КАКВОТО И ДА Е КРИВОВЕРИЕ, СУЕВЕРИЕ, ЗЛОВЕРИЕ ИЛИ БЕЗБОЖИЕ.

КАКТО ЗНАЕМ ОТ ЕВАНГЕЛИЕТО, БОЖИЯ ПРОМИСЪЛ ИЗПОЛЗВА И ДЕЙСТВИЯТА НА БЕСОВЕТЕ ЗА ДА ВРАЗУМЯВА. ПО ТОЗИ НАЧИН, ВЪПРЕКИ ЕРЕТИЧЕСКАТА СИ МАСОНСКА СЪЩНОСТ, ПРОПОВЯДВАЙКИ ПРАВОСЛАВНОТО ЕВАНГЕЛИЕ ПО ЦЯЛАТА ЗЕМЯ, РПЗЦ ИЗИГРАВА СВОЯТА РОЛЯ В КРАЙНИТЕ ВРЕМЕНА НА ТОЗИ ОТМИНАВАЩ БЕЗВЪЗВРАТНО, КОНТРОЛИРАН ОТ САТАНА И НЕГОВИТЕ ИУДОМАСОНСКИ ЛОЖИ СВЯТ, КОЙТО ОЧАКВА КРАТКОТО ВЛАДИЧЕСТВО НА БЛЕНУВАНИЯ ОТ ТЯХ АНТИХРИСТ, ЗА ДА СЕ ОТТЕГЛИ В АДА, ОТСТЪПВАЙКИ ПРЕД ВЕЧНОТО ЦАРСТВО НА ГОСПОДА ИИСУСА ХРИСТА!

47) Цит. по: Епифаний (Чернов), схимонах. Догматическое учение об Искуплении, чуждое Святым Отцам Церкви. Машинопись, с. 5-6.

48) Его же. Жизнь Святителя. Машинопись, с. 93.

49) К. В. П. Верный Богу и Его Царю. // "Жизнь вечная". 1997. № 28, с.3.

50) Епифаний (Чернов), схим. Проникновение обновленчества в "Русскую Православную Церковь Заграницей". Машинопись. 1983, с. 5. Граббе был, к слову сказать, не только масоном, но и агентом ЦРУ (вместе со своим сыном архим. Антонием Граббе). Вообще активное сотрудничество Синода РПЦЗ и Первоиерархов с ЦРУ на волне антибольшевизма – тема отдельного разговора, ибо сей факт красноречив и общеизвестен.
51) О принадлежности к этой ложе митр. Виталия автору приходилось слышать от разных лиц.

52) См.: Тальберг Н. Архиепископ Тихон (Ляшенко). // "Православный путь". 1965, с. 90-91; Деяния II-го Всезарубежного Собора РПЦЗ. Белград. 1939, с. 199, 403-423; Дело № 295 о защите епископов РПЦЗ от обвинений в масонстве и Дело № 228 об освобождении арх. Тихона (Ляшенко) от упр. Герм. епархией. 1937-1938 гг. – ГАРФ, ф. 6343, оп. 1.

53) Цит. по: "Православная жизнь". 1996. № 5, с. 11.

54) Служба коммуникации ОВЦС. В Храме Христа Спасителя состоялось подписание Акта о каноническом общении между Московским Патриархатом и Русской Зарубежной Церковью. Mospat.ru (17 мая 2007). Дата обращения: 18 мая 2013.

Кадрматов Р. Две в одной. Русская православная церковь объединилась с «зарубежниками». Lenta.ru (17 мая 2007). Дата обращения: 18 мая 2013.

buditeli.info © 2017